

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง

เรื่อง การควบคุม เดียงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง
อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง

เรื่อง ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เรื่องการควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เรื่องการควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง ในสมัยประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑ ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ นติที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมในสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑ ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ และนายอำเภอเมืองชัยภูมิพิจารณาแล้วเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เรื่องการควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามหนังสือที่ ขย๐๐๒๓.๖/๘๘๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒

(นายเกียรติพงษ์ วงศ์ษา)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง
เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อมิให้ก่อให้เกิด
เหตุร้ายแรงและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง จึงได้จัดทำ ข้อบัญญัติ
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๗

เหตุผล

ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว
และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักรู้ในเรื่อง
การดูแล รักษาเลี้ยงดูและการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่ไม่ใช่
เจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คนเพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาวะความเป็นอยู่ของ
ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทองให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อน
จากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด ผลกระทบและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุม
การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราข้อบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง
เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงปล่อยสัตว์พ.ศ.๒๕๖๒ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทองและความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ จังหวัดขึ้นบัญญัติไว้ ขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๗ วัน นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผยแพร่ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระบุเบียง ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

** ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่มีรวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง หีบ หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“สถานที่ปลดสัตว์” หมายถึง ที่สาธารณะประโยชน์ เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บริเวณศาลาเจ้า บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณแม่น้ำ - ลำคลอง ทุกสาย บริเวณหนองน้ำสาธารณะทุกแห่ง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

/ “สิงหนาท”

“สิงപ្ទិកុល” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

** “สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiller), พิตบูลเทอเรีย (Pitbull terrier), บูลเตอร์เรีย (Bulterrier), บางแก้ว, โดเบอร์แมน, พิล่า, อัลเซเชียน (เยอร์มันเฟฟเพร์ด), มาสทิสต์, เขาเขา, อาลาสกัน มารามีว่าท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมดหรือสูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยาຍາມทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนัด

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมໄทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากภาระยั่วยุ

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถังประจำกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปร่างสันหลัง

“เจ้าพนักงานห้องถัง” หมายถึง นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องถังซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถังเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๔

ข้อ ๖ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับฯ รษ.เบย์.คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามนิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานห้องถัง ประจำกำหนดโดยเด็ดขาด

** ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบล ให้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ (ออกตามความในมาตรา ๒๙พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๔)

(๑) ให้ชุมชน หรือหมู่บ้าน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

สุนัข เลี้ยงได้ไม่เกิน ๒ ตัว ต่อ ๑ หลังคาเรือน

แมว เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑ ตัว ต่อ ๑ หลังคาเรือน

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

*** ข้อ ๙ ในการ.....

*** ข้อ ๙ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง หรือสถานที่ได้ตามที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด

*** ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ไว้หบุคคลคนอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด ภายใน ๔๐ วันนับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

*** ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) สัตว์ ต้องใส่ปลอกคอ ติดป้ายชื่อสัตว์ และชื่อเจ้าของสัตว์ เพื่อแสดงว่าสัตว์ตัวนั้นมีเจ้าของ

(๒) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๕ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า เป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในบริการฉีดวัคซีน。

(๓) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเทียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาลักษณะทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึง บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๔) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๗) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๘) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๙) ปฏิบัติการอื่นได้ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานห้องถินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

** ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

*** ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสังสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดูดราย วิงเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่无关痛痒 หรือเขื่องซึม ชูกท่านในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแข็งคล้ำ น้ำลายไหล เตินโซเช ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี่ยน เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๕ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์ จับสัตวนั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสูญเสียจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหารोคสัตว์ พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหารोคสัตว์

*** ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏ กรณีสังสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ดูแลเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๕ ชั่วโมง

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดจากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็น แหล่งเพาะเชื้อโรค เพราะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่เกิดเรตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อน แหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่เกิดเรตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อน แหล่งน้ำ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถดำเนินการได้ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ และมีค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการ

*** ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์ หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัด หรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวาง การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวาง การจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ หรือจับสัตว์ที่ปล่อยในที่ห่วงห้าม ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นได้มี หน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สังสัยว่า จะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใด เคืองยำสัตว์หรือสาสัตว์ภายนอก และเข้า-ออก ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโภนทอง เว้นแต่ได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้า พนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

** ข้อ ๑๙ ผู้ใดนำสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือ

ทำความสะอาดสัตว์หรือสาสัตว์ภายนอก และเข้า-ออก ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโภนทอง ห้ามมิให้

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูง

ที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ / ขององค์การ.....

-

ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพนทอง ในเรื่องได้หรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕) .

หมวดที่ ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ ตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๑๕ บทกำหนดโทษ
มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเบรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และ
ผู้แทนกรมตำรวจนครบาล

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการ ตำรวจนคร
จังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควร
ถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเบรียบเทียบคดีมีอำนาจเบรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเบรียบเทียบได้ด้วย
เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เบรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเบรียบเทียบ ให้อ้วกว่าคดีลึกกัน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑๘๗

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เบรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลา
ดังกล่าวให้ดำเนินคดีต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายเกียรติพงษ์ วงศ์ช่า)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลโพนทอง

เห็นชอบ

นายอว่อง

(นายอนุชา เจริญรักษ์)

นายอว่องเมืองชัยภูมิ